Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 12 maja 1875.

70.

Konwencya z dnia 28/16 marca 1874 między monarchyą austryacko węgierską a królestwem greckiem,

tycząca się wzajemnego wydawania sobie zbiegłych majtków.

(Zawarta w Atenach dnia 28/16 marca 1874, ratyfikowana przez Jego ces. i królewską Apostolską Mość w Wiedniu dnia 8 marca 1875, ratyfikacye obustronne wymieniono w Atenach dnia 25 marca 1875.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Nostro atque Majestatis Suae Regis Graecorum Plenipotentiario de nautis ex navibus bellicis non minus quam mercatoriis perfugis, mutuo tradendis Conventio die vigesima octava mensis Martii, anni millesimi octingentesimi septuagesimi quarti, Athenis inita et signata est, tenoris sequentis:

Osnowa pierwotna.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie et

Sa Majesté le Roi de Hellènes,

désirant régler d'un commun accord l'extradition réciproque des matelots déserteurs de Leur marine marchande et de guerre, ont nommé, à cet effet, pour Leurs Plénipotentiaires savoir:

Sa Majesté l'Empereur et Roi:

Monsieur le Baron Nicolas de Pottenburg, Commandeur de l'Ordre Impérial et Royal de la Couronne de fer, Chevalier de celui de Léopold etc. etc., Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire; et

Sa Majesté le Roi des Hellènes:

Monsieur Jean Délyanni, Commandeur de l'Ordre Royal du Sauveur, Grand Commandeur et Commandeur de plusieurs autres Ordres, Membre de la Chambre des Députés etc. etc., Son Ministre des Affaires Etrangères,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins-pouvoirs respectifs, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Les Consuls et autres Agents Consulaires des Hautes Parties contractantes pourront faire arrêter et renvoyer, soit à bord, soit dans leur pays, les marins et toute autre personne faisant, à quelque titre que ce soit, partie de l'équipage d'un bâtiment marchand ou de guerre de leur nation, qui auraient déserté sur l'un des territoires des Hautes Parties contractantes.

A cet effet, ils devront s'adresser par écrit aux autorités locales compétentes et justifier, moyennant la présentation des registres du bâtiment ou du rôle de l'équipage, ou bien, si le navire

Przekład.

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Król apostolski węgierski tudzież

Najjaśniejszy Król helleński,

pragnąc urządzić za wspólnem porozumnieniem się wzajemne wydawanie sobie zbiegłych majtków Swojej marynarki kupieckiej i wojennej, mianowali w tym celu pełnomocnikami swymi a to:

Najjaśniejszy Cesarz i Król:

pana Mikołaja Barona Pottenburga, kawalera c. k. orderu żelaznej korony drugiej klasy, kawalera c. k. orderu Leopolda itd. itd., Swego nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra; a

Najjaśniejszy Król helleński:

Pana Jana Delyanni kommandora królewskiego orderu Zbawiciela, wielkiego komandora i komandora wielu innych orderów, człoka izby deputowanych itd. itd. Swego ministra spraw zewnętrznych,

którzy wymieniwszy swoje pełnomocnictwa zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł 1.

Konsulowie i inni ajenci konsulowscy Wysokich Stron umowę zawierających będą mogli kazać aresztować i odsyłać czy to na pokład, czy to do ojczyzny majtków i każdą inną osobę, należącą z jakiegokolwiek tytułu do załogi okrętu kupieckiego lub wojennego ich narodu, zbiegłych do jednego z krajów Wysokich Stron umowę zawierających.

W tym celu zgłosić się powinni pisemnie do właściwych władz miejscowych i złożeniem rejestrów okrętowych lub spisu czeladzi okrętowej, albo, jeżeli okręt już odpłynął, wierzytelnego od-

était parti, en produisant une copie authentique de ces documents, que les personnes réclamés faisaient réellement partie de l'équipage.

Sur cette demande ainsi justifiée, la remise des déserteurs ne pourra être refusée.

On donnera en outre aux Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents Consulaires tout secours et toute assistance pour la recherche et l'arrestation de ces déserteurs, qui seront conduits dans les prisons des pays et y seront détenus à la demande et aux frais de l'autorité consulaire jusqu'à ce que celle-ci trouve une occasion de les faire partir.

Cet emprisonnement ne pourra durer plus de trois mois, après lesquels et moyennant un avis donné au fonctionnaire consulaire trois jours à l'avance, la liberté sera rendue au prisonnier, qui ne pourra être arrêté de nouveau pour la même cause.

Toutefois, si le déserteur avait commis quelque délit à terre, l'autorité locale pourrait surseoir à l'extradition, jusqu'à ce que le tribunal eût rendu sa sentence et que celle-ci eût reçu pleine et entière exécution.

Les Hautes Parties contractantes conviennent que les marins et autres individus de l'équipage sujets du pays dans lequel s'effectuera la désertion sont exceptés des stipulations du présent article.

Article 2.

La présente convention aura la durée de dix ans, à partir du jour de l'échange des ratifications.

Si elle n'est pas dénoncée un an avant l'expiration de ce terme, elle continuera d'être en vigueur jusqu'à ce que l'une des Hautes Parties contractantes ait annoncé à l'autre son intention

pisu tych dokumentów, udowodnić, że osoby których wydania się żąda, należały rzeczywiście do załogi okrętowej.

Na żądanie tym sposobem uzasadnione, wydanie zbiegów odmówionem być nie może.

Nadto będzie dana konsulom głównym, konsulom, wicekonsulom i ajentom konsulowskim wszelka pomoc i asystencya do wyśledzenia i aresztowania tych zbiegów, którzy zostaną odprowadzeni do więzień krajowych i tam trzymani na żądanie i koszt władzy konsulowskiej póki ta nie znajdzie sposobności do ich odesłania.

Uwięzienie to nie może trwać dłużej nad trzy miesiące, po upływie których, i za uwiadomieniem na trzy dni pierwej urzędnika konsulowskiego, uwięziony będzie wypuszczony na wolność i nie może już być ponownie aresztowanym z tego samego powodu.

Ale, jeżeli zbieg popełnił na lądzie czyn karygodny, władza miejscowa może wstrzymać wydanie go, dopóki sąd nie wyda wyroku i dopóki ten nie będzie w całej rozciągłości wykonany.

Wysokie Strony umowę zawierające zgodziły się, ażeby majtkowie i inne osoby, należące do załogi, jeżeli są poddanymi kraju do którego zbiegli, nie ulegali postanowieniom niniejszego artykułu.

Artykuł 2.

Umowa niniejsza pozostanie w mocy obowiązującej lat dziesięć licząc od dnia wymiany ratyfikacyj.

Jeżeli nie będzie wypowiedziana na rok przed upływem tego terminu, pozostanie w mocy aż dopóki jedna z Wysokich Stron kontraktujących nie oznajmi drugiej zamiaru uchylenia jej skut-

d'en faire cesser les effets et pendant une année encore, à partir du jour où cette notification aura été faite.

Article 3.

Les ratifications de la présente Convention seront échangées à Athènes aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Athènes en double expédition, le seize (16/28) Mars mil huit-cent-soixante quatorze.

(L. S.) **Pottenburg** m. p.

(L. S.) **Délyanni** m. p.

ków i jeszcze przez rok licząc od dnia w którym to oznajmienie będzie uczynione.

Artykuł 3.

Ratyfikacye umowy niniejszej będą wymienione w Atenach, jak tylko można najprędzej.

W dowód czego pełnomocnicy obu Stron takową podpisali i wycisnęli na niej swoję pieczęcie.

Spisano w Atenach, w dwóch egzemplarzach dnia szesnastego (16/28) marca tysiąc ośmset siedmdziesiąt czwartego roku.

(L. S.) **Pottenburg** r. w.

(L. S.) **Delyanni** r. w.

Nos visis et perpensis Conventionis hujus articulis, illos omnes et singulos ratos hisce gratosque habere profitemur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos nec ut illis ulla ratione a Nostris contraveniatur permissuros esse.

In quorum fidem praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro Caesareo et Regio appresso firmari jussimus.

Dabantur in Imperiali Urbe Nostra Vienna die octava mensis Martii anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo quinto, Regnorum Nostrorum vigesimo septimo.

Franciscus Josephus m. p.

(L. S.) **Andrássy** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis proprium:

Theophilus Comes a **Revertera** m. p.,
C. et R. Consiliarius Aulicus et Ministerialis.

Konwencyą powyższą ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 4 maja 1875.

Auersperg r. w. **Banhans** r. w. **Horst** r. w.

71.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 1875,

tyczące się uproszczenia postępowania w oznaczaniu należytości dla świadków w sprawach karnych przepisanego artykułem XIV przymierza z dnia 27 lutego 1869 (Dz. u. p. Nr. 100) pomiędzy monarchyą austryacko węgierską a królestwem włoskiem względem wzajemnego wydawania sobie zbrodniarzów.

C. k. Rząd królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z jednej, i królewski Rząd włoski z drugiej strony, celem uproszczenia postępowania, przepisanego w artykule XIV traktatu z dnia 27 lutego 1869 (Dz. u. p. Nr. 100), zgodziły się na następujące postanowienie:

„Gdy na podstawie artykułu XIV przymierza z dnia 27 lutego 1869 ma być wezwany świadek lub znawca z kraju jednego państwa przed sądy drugiego państwa, sąd wnoszący wezwanie przesłać ma żądanie swoje drogą przepisaną w artykule I umowy z dnia $\frac{30 \text{ maja}}{22 \text{ lipca}}$ 1872 pomiędzy c. k. Rządem a Rządem królewsko włoskim, do tego sądu, któremu świadek podlega.

Ten ostatni sąd wymierzy należące się według jego zdania świadkowi lub znawcy wynagrodzenie kosztów podróży i pobytu a kwotę takowego, jakoteż kwotę zaliczki, gdyby świadek albo znawca zażądał takowej na podróż do miejsca przesłuchania, oznajmi powyższą drogą sądowej korespondencyi, wnoszącemu wezwanie sądowi.

We wszystkich przypadkach sądy powinny ze sobą ułożyć się nim świadkowie lub znawcy odjadą.

Umówiono się że zaliczka będzie wypłacana zawsze tylko na drogę do miejsca przesłuchania.

Gdyby świadek lub znawca nie chciał uczynić zadość wezwaniu, z przyczyny, że umówione wynagrodzenie lub zaliczka są za niskie, pozostawia się sądowi proszącemu o wezwanie, ażeby stosownie do urządzeń służbowych państwa, do którego należy, postarał się o potrzebne wyższe polecenia.

Zaliczki, które sąd proszony da za przyzwoleniem sądu proszącego, mogą być zwracane także tą samą drogą korespondencyi sądowej, stósownie do przepisów powyższej umowy z dnia $\frac{30 \text{ maja}}{22 \text{ lipca}}$ 1872."

Umowę niniejszą ogłasza się na podstawie wymienionych drogą dyplomatyczną deklaracyj ministeryalnych do stósownego postąpienia.

Auersperg r. w. **Glaser** r. w.